

- 3) Vai, aprēķinot atbalsta samazinājuma apmēru, apstākļos, kad lauksaimnieks neievēro likumā noteiktās pārvaldības prasības un labus lauksaimniecības un vides apstākļus 2007. un 2008. gadā, savukārt neatbilstība vispirms tiek noteikta/konstatēta 2011. gadā, ir piemērojama Padomes Regula Nr. 1782/2003, lasīta kopsakarā ar Komisijas Regulu Nr. 786/2004, vai arī piemērojama ir Padomes Regula Nr. 73/2009, lasīta kopsakarā ar Komisijas Regulu Nr. 1122/2009?

- ⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV 2003, L 270, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV 2004, L 141, 18. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Komisijas 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 316, 65. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 16. februāra spriedumu lietā T-706/14 *Holistic Innovation Institute/REA* 2017. gada 2. maijā iesniedza *Holistic Innovation Institute, S. L.U.*

(Lieta C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Holistic Innovation Institute, S.L.U.* (pārstāvis – J.J. Marín López, abogado)

Otra lietas dalībniece: Pētniecības izpildaģentūra (*REA*)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 16. februāra spriedumu *Holistic Innovation Institute/REA*, T-706/14, EU: T:2017:89;
- atcelt Pētniecības izpildaģentūras direktora 2014. gada 24. jūlija Lēmumu (ARES(2014) 2461172) par sarunu izbeigšanu ar *Holistic Innovation Institute, S.L.U.*, izslēdzot tās dalību Eiropas projektos *Inachus* un *ZONeSEC*;
- piespriest *Holistic Innovation Institute, S.L.U.* labā atlīdzinājumu, kā noteikts apelācijas sūdzības 177. punktā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir apgalvots, ka, vērtējot *Holistic Innovation Institute* jaudu un izslēdzot to no sarunām projektu *Inachus* un *ZONeSEC* ietvaros, *REA* esot rīkojusies atbilstoši savai kompetencei un neesot pārsniegusi tai saistībā ar Septītās pamatprogrammas vadību uzticēto uzdevumu ietvaros (pārsūdzētā sprieduma 39. punkts).
2. Kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Lēmuma 2012/838 pielikuma 2.2.2. punkta pirmo daļu tādējādi, ka tajā esot ļauts *REA* izslēgt *Holistic Innovation Institute* no sarunām projektu *Inachus* un *ZONeSEC* ietvaros (pārsūdzētā sprieduma 126. punkts).

3. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir uzskatīts, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums esot norādīts (pārsūdzētā sprieduma 67. punkts), lai arī apstrīdētajā lēmumā kā uz tā pamatojuma neatņemamu sastāvdaļu ir izdarīta atsauce, pirmkārt, uz Komisijas 2014. gada 13. marta Lēmumu (ARES (2014) 710158), ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja tiek izslēgta no dalības projektā *eDIGIREGION* (pārsūdzētā sprieduma 57. un 60.–62. punkts), un, otrkārt, uz revīziju 11-INFS-025 un 11-BA119-016 gala ziņojumiem (pārsūdzētā sprieduma 63. un 64. punkts), taču gan par minēto Komisijas 2014. gada 13. marta Lēmumu (ARES (2014) 710158), gan revīziju 11-INFS-025 un 11-BA119-016 gala ziņojumiem ir tikušas iesniegtas atcelšanas prasības.
4. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir sagrozīts iesniegto pierādījumu novērtējums, apgalvojot, ka REA esot “vairākkārt” lūgusi prasītājam noteiktu informāciju (pārsūdzētā sprieduma 75. punkts), ka “savu lūgumu tā atkārtoti izteikusi” 2014. gada 14. maija vēstulē (pārsūdzētā sprieduma 78. punkts) un ka esot notikušas “vairākas vēstuļu apmaiņas starp REA un prasītāju” (pārsūdzētā sprieduma 118. punkts).
5. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir sagrozīts iesniegto pierādījumu novērtējums, 8., 77. un 78. punktā atsaucoties uz neesošu, lietas materiālos neatrodamu dokumentu.
6. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir uzskatīts par pamatotu apstrīdētais lēmums (pārsūdzētā sprieduma 80., 84., 94., 108. un 127. punkts), lai arī apstrīdētais lēmums ir pretrunā Lēmuma 2012/838 pielikuma 2.2.2. punktam, jo neatkarīgo ārējo novērtējā pozitīvais vērtējums par apelācijas sūdzības iesniedzējas darbības spēju minētajā lēmumā ir bez jebkādiem “spēcīgiem un labi pamatotiem argumentiem” atstāts bez ievēribas.
7. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētais spriedums nav pamatots, jo tajā ir apgalvots, ka “prasītāja nav iesniegusi nekādu informāciju, kas ļautu atspēkot tās [REA] argumentus” (pārsūdzētā sprieduma 58. punkts) un ka prasītājas 2014. gada 2. jūnija vēstulē, kas prasības pieteikumam pievienota Pielikumā A26, esot “atreferēta daļa no informācijas, kas bija izklāstīta šā sprieduma 8. punktā minētajā skaidrojošajā dokumentā, tomēr nesniedzot konkrētu informāciju, ko tai bija lūgusi REA un kas norādīta šā sprieduma 7., 9. un 10. punktā” (pārsūdzētā sprieduma 78. punkts).
8. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir uzskatīts, ka sarunu pilnvarojuma dokumentos paredzētais sarunu noslēgšanas laika grafiks esot “informatīvs” (pārsūdzētā sprieduma 130. punkts).
9. Kļūda tiesību piemērošanā tajā ziņā, ka pārsūdzētajā spriedumā ir nepareizi uzskatīts, ka nedz materiālos, nedz nemateriālos zaudējumus, kas nodarīti apstrīdētā lēmuma pieņemšanas rezultātā, neesot jāatlīdzina (pārsūdzētā sprieduma 147., 148. un 150. punkts).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. maijā iesniedza Supreme Court (Īrija) –
Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners**

(Lieta C-249/17)

(2017/C 221/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ryanair Ltd

Atbildētājs: The Revenue Commissioners